

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 621.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181824816/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

aa hvor det endda ryger godt! næsten ligesom en Sød-mælkstost, en lige har taget Hiti paa!

Og saa er a jo ene hjemme, skal a sige os; vor Hus-holder er gaaet ned i Præstegaarden; helsen turde a skam ett vær her."

"Ja da er a glad ved din Hjælp," sa Per.

"Rigtig glad?" sa Anna koket og to, saa Ravhjærtet hopped paa hendes Strube.

"Knus-glad!" forsikred Per og grined ubehersket.

Nu kjarte Høvognen væk fra Lugen, men der kom ingen i Stedet som sædvanlig. Da der var hengaaet et Par Minutter kom Jens Romlen hen til Lugen og sa:

"Taen nu kuns med Ro, ditte Folkens! De har væltet med et Hølæs ude midt paa Vajsen, saa de andre Vogne kan hverken komme frem eller tilbage. Forvalteren render rundt om Vognen med hans Kjæp og er saa gal som Pilaks; jow det er ligesaa sikker! Vi kan sgu vist faa ior os at vente; a gaar hen og tar mig en Pust saa længe."

Hvor det kom betids, tænkte de to i Høgulvet samtidigt og la sig let ned paa Albuen i det knasende Hø.

Et Minut var der saa stille, at man kunde høre Tomheden synge. Anna brød først Tavsheden:

"Sig mig, Pejtr, hvordan kan det vær, te det er en hel Evighed siden, te du har ladet høre fra dig? Har du maaskestig faaet dig en anden Kjæreste?"

"Ja een af os vistnok," sa Per og saa hvast paa Anna.

"Saa tror du ogsaa, hvad Folk gaar og flegret om! A tykkes da, te du skuid vær klogere," sa Anna.

"Ja hvadfor kund det ett godt vær sand?" sa Per.

"Forvalteren har jo Ord for at være en bovn Kaal. Han kan jo klæde sig som nogen Greve, og Klæderne gjør iløwle tit Udslaget, naar en skal gjør Lykk ved æ Piger."

"Ja a kan saamænd godt lide, te en Mand er net i hans Tøj; men det kan da heller ett ene klare det," sa Anna.

"Nej det er ogsaa det, a ett har kunnet forstaa, te du vild bind dig til en, der gaar og gramser paa enhver Malkskrupp, som han kan faa med op i en mørk Baas; for der er sgu da ett nøj saa beskidt i æ Sogn, bare